

Glasilo Prekmurskih Slo-
vencov. Cena na leto 12
K., na mesec 1 K. Urednik
i izdajatelj Klekl Jožef vp.
pleb. Črensovci Prekmurje

NOVINE

Rokopisi se ne vrnejo.
Oglasi (inserati) se sprej-
mejo. Cena za eden kva-
dratni centimer 1-10 fil.
za ednok, za večkrat
popüst.

Bo vstajenje.

Vučenike je vzel sehom
Gospod v Jeruzalem, kje bi do-
končao z svojim trpljenjem i z
smrtjov naše odrešenje. Brez
križa ne moči, brez smrti ne
življenja. Če zrno ne vmerje, vlati
ne obrodi. Mora priti trpljenje
naj bo vstajenje, je pravo Gos-
pod vučenikom i oni so toga ne
razumeli.

Med tem ido dale i pride do
slepca, šteri je proso pogled.
Proso ga je i dobo ga je, zato
ka ga je od Sina Davidovoga, to
je od zveličitela proso. Igda so
vučeniki vidili, kak so se oči
temne sirote v zdrave spremenile,
so čuli v svojem srci glas: Ki
na edno reč spremeni slepoto v
videnje, prav guči, kda pravi, ka
vmerje i od mrtvih stane. Venali
so ka bo vstajenje.

Mi tudi verjemo. Pravica se
preganja, Kristuša v njegovih
navukah na smrt iščejo po celom,
sveti. Nespametnjaki! Dvejezero-
letna zgodovina nam svedoči, ka
po njegovej smrti je vsikdar prišlo
stajenje i drugo ne more priti.
Navuk njegov zatreti je tak ne
mogoče, kak je nemogoče člo-
veki živeti brez srca. Anima
naturaliter christiana-düša je po
naturi krščanka, nam pravi iz
davnih časov krščanski pisatelj.
Vsaka düša po naturi visi proti
krščanskim pravicom ravno zato
ka so te ne samo po imeni nego
poistini pravice.

Lehko se zato preganja krš-
čanstvo, lahko se podkavajo proti
njemu njegovi sovražniki v guči,
v pisani, na shodah (gyülés), v
državnem zbori (országgyülés),
leško se osnavlje ena politična
stranka za drugov proti njemu,
zatteti se to nikdar ne more. I
bodi povedani z najvékšov radost-
jov: zmaga krščanstva se rodi

ravno iz njegovoga preganjanja.

Zdaj, kda se po celom sveti
širi nevernost, kda si celi svet
dela nove vere ne odvisne od
Kristusovih zdravih navukov, mi
kak njegovi vučeniki mirno idemo
v Jeruzalem na boj, — pre-
ganjanje prestanemo v novo živ-
ljenje v krščanskoj Jugoslaviji.
Té vidili.

Autonomija.

Samouprava ali autonomija
je pravica da samo ravnaja. To
pravico zahteva kmečka zveza, to
je krščanska socialna stranka v
Jugoslaviji ne samo za občine,
nego tudi za dežele. To je država
je edna, ednotna, Jugoslavija,
ma pa v svojem ednom ogradi
več gred. Te gredice so razne
dežele, kak Horvacko, Slovenski
orsag, Bosna-Hercegovina, Črna-
gora, Dalmacija, Srbija, štere
same sebe ravnajo. To želejo po
celom sveti vse krščanske stranke,
to žele v Srbiji najmočnejša ra-
dikalna (Pašičova) stranka. To je
zahteva tudi naše stranke. Pa
zakaj? Zato ka te pravice idejo
nam, zato ka stem je menje
stroškov, zato ka stem je nevar-
nost za razpad države menjša.
Kaj je držalo jezerolet vküp
Madjarsko.

Samouprava, autonomija, šte-
ro so mele županije (vármegye.)
Kda so tem to pravico vladni
krogi jemati začeli, se je celi
orsag proti zdigno i vlada se je
ne vúpala podržaviti županij. I
razpad Madjarske se je ravno
te posejao v zgodovino, kda so
se žacele pravice jemati župani-
jam. Na vlado je prišo slab vo-
diteo leto za letom te je potem
i namüvao sebi spodobne slabe
nadžupane (főispán) i küga Bu-
dapešte se je raznesla na celi
orsag.

Proti nevarnosti, da bi po
ednoj slaboj vladi ne trpela cela
država, je jedina pomoč samo-
uprava. Če ma Slovenja samo-
upravo, gotovo je falejše to za
naše ljudi, da je Ljubljana bliže
kak Belgrad pa če je na Hor-
vackom kaj ne po redi, mi ne
bomo znali za to. Nasprotno pa,
če je tak zvani centralizem vpe-
lani, to je ka vse od centruma
od srdine države je odvisno, te
nas beteg toga najmenjšega dela
države tak muči, kak če bi pri-
nas v našoj krajini nastao.

Ne pravimo, ka centralizem
ne bi meo nikaj dobroga na sebi.
Če je zdrava država i vsikdar
zdrava vlada, je dober i država
ma samo hasek z njege. A da
pa dokeč do ljudje na zemlji, do
vsikdar tudi slabe, betežne düše
na njej. Z teh pa niti zdrave
države, niti zdrave vlade ne mo-
rejo nastanoti. Potrebna je zato
proti toj nevoli neobhodno auto-
nomija občini autonomija dežel v
Jugoslaviji, naj ta enotna i zdrava
ostane.

Shod „zveze županov“ v Dolnji Lendavi.

V tork dne 3. februarja se je
vršilo v hoteli pri Kroni v Dolnji
Lendavi pod predsestvom dolnjelen-
dávskoga župana. g. B. Severja, zbor-
ovanje zveze županov lendavskoga
okraja. Prišli so iz vseh občin žu-
panje i poglavarje na to zborovanje.
Više jih bilo vdeh od 300. Zborovanja
so se vdeležili: g. civilni komisar za
Prekmurje dr. Berbuč, podpolkovnik
Mundič, vojaški kommandat v Dolnji
Lendavi, vlč. g. profesor dr. Slavič,
velki dobrotnik našega Prekmurja, dr.
Kočar, namestnik civ. komisara, dr.
Zavernik živinozdravnik iz Murske
Sobote, potovalni učitelj za kmetijstvo
g. Vojsk, nadzornik veleposestva kneza
Esterhazija g. Maršič, uradnik žitnega
zavoda Ljubljani g. Videnušek in kral-
jeski državni notar g. Globočnik iz
Dolnje Lendave.

Predsednik zveze županov, g. B. Sever, je pozdravo vse nazoče, posebno civ. kom. g. Berbuča in g. profesora dr. Slaviča, šteri se duže šest mesecov trudil v Parizi, da smo prekmurski Slovenci dosegli svoje pravice. Potem se je govorilo od potreb lüstva, naj bi lüstvo dobilo, ka njemi je naj bole potrebno, kakti melo, cukar, petrol, leder itd.

G. civ. kom. Dr. Berbuč, je obľubo, do on vsaki čas postüne zah-teve lüstva in se tudi bude skrho za lüstva potrebčine. Vdëležie se to vsa-kega shoda zveze županov.

Na to je govoril profesor dr. Slavič, šteri se prinesel glas, da je prekmurje po mirovni konferenci izro-čeno k Jugoslaviji. Pohvali „zvezo županov“. Prilike drüge državne se še slabe, zato je potrebno zahtevati, naj se kaj dobi. Zato je „zveza županov celo dobra organizacija“.

Podpolkovnik Mundič je pozdravo slovenske zborovalce, kak brate srba in hrvata, in je obľubil, da njihova vojaška oblast je za to, naj gordrži mër med lüstvom in čuva narodne pravice prekmurcov.

Govor je držal nadalje, g. Zaver-nik, živinozdravnik. Gučal je od ži-vinske küge, ka je potrebno se včini-ti, če se jer küga pokaže in od drüge bodočne stvari.

Državni nadzornik g. Maršič je povedal županom, kelko drv dobi štera občina i da ona občina i da ona občina, štera nede pomagala drv sekati za vojaštvo in slovenske urade, ne dobi nikaj drv.

Potovalni učitelj g. Vosk je go-

voril od velke važnosti, da se vsi kmeti združijo v kmetijsko zvezo, štere bi se naj osnovali v sakšoj fari i tam bi vküp dobile zrnje, mašine i drüge potrebčine.

Zatem se je prestavil g. Cloboč-nik kr. državni notar in je naznanil, da je zdaj kr. notarski urad v Dolnji Lendavi prevzel.

Nazadnje je predsednik g. B. Sever zborovanje zaprel in se zahvalil vsem, ki so vküper prisli in naznanil, da prihodno zborovanje župa-nov bude 3-ga marcija.

Kratke črtice iz naše zgodovine.

Zalostno je viditi lüdi ki skoro nikaj ne poznajo zgodovine svojega naroda. Ne vejo odkod je, kak dugo žive, kakšo preteklost ma. To je dnes-den preveč potrebno znati, či ne cele zgodovine, konči to ka je poglavitno. Ravno to nam dajo te črtice.

Gda se včimo zgodovino našega slovenskoga naroda, ne smemo misliti samo na nas Slovence tü na Vogrskom, nego na vse naše sosedne brate na stajarskom, Koroškom, Kranjskom in Goričkom doli do morja. Da so pa vojske in drüge okoliščine naš bivse Vogrske Slovence odtrgale od naših bratov, zato v tom kratkom spisi včasi moremo govoriti kak či bi eden sam združeni narod bio, včasi pa samo posebi od nas ki smo na bivšem Vogrskom.

* * *

V tom kraji sveta, gde živemo zdaj mi Slovenci, so pred davnimi stoletmi drügi lüdje prebivali, od šterih nam zgodovina malo zna povedati.

Bogastva in vladanja želni Rim-lani so šteri razširili svojo domovino, zato so že okoli leta 120 pred Kris-tusovim rojstvom podvrgli svojoj oblasti dosta pokrajin gori od severne Italije. Potem počasi nego vsikdar so šli naprej, tak ka so pod casarom Augustom l. 14 po Kr. prišli daleč na sever prek naših krajov, namreč do Donave (Dune), to je, na desnoj strani do Budapešte na levoj pa do Beča.

Rimlani so te nove dežele na več delov razdelili. Največksemi kraji so dali ime „Panonija“. To je segala od Budapešte do Beča doli do Ptüja, Celja, Lublane, mimo Trsta pa okoli proti Požegi notri do Belgrada in nazaj gori poleg Oseka proti Peči (Pe-čüh). Našim največkšim vodam so tüdi oni dali imena. Tak Mura (Murus), Drava (Dravus), Sava (Savus). Raba, Krka.

Tü so gospodarili več kak 500 let, najmre dokeč se je ne razrüšilo njihovo casarstvo leta 476 po Kr. Dosta dobroga so včinioli v našem kraji. Obdelavali so gorice in polja, delali ceste in moste. Tüdi v tistom časi se je prvokrat začela širiti v Pa-noniji krščanska vera med samimi rimskimi priseljenci kak tüdi med prvejšimi stanovniki, kajti vsi so bili ešče poganje.

(Nadaljavanje.)

Podlistek.

Čüdja komedija.

Narodna.

Ednok je bila edna ženska, pa že vso obleko jako dotrgala. Te je zgonila moža na-senje, ka bi njoj kü-po novo janko. Mož je odišeo na-senje, ona ga je pa zmetno čakala doma. Prišla je noč, pa je šče moža izdak nej bilo domo. Na drügi den je zaran stanola, pa šla gledat, či že mož ide. Gda je zaglednola, ka mož ide, pa pod pazijov nekaj nese, je z veseljom ogen zakörila pa pravila:

— Eh, moj mož meni drügo janko nese. Staro si zdaj dol slečem, pa jo vrzem v peč. Mela bom novo!

Tak je tüdi napravila; janko je vrgla na ogen, ka je zgorela, pa je doma samo v spodnoj kikli hodla.

Te je pa že mož prišeo domo. Gda je v hižo stopo, ga je ona pitala:

— O lübi moj mož, si mi kaj prineso?

Mož je odgovoro:

— O ja, prineso sam nekaj, ka bo v naj, pa pod naj.

Žena ga je zdaj radovedno pitala:

— Ka si pa te prineso, janko?

On njoj je odgovoro:

— Nej janko, nej, liki gosko. To nama ti buješ pa oskübeš, gorspraviš pa spečeš, pa va te mela, dobro pečenko, z perja pa napraviš blazino, ka va na njoj ležala.

Ona se je nato nevolivala:

— Jela ja bova, ali jaz janke ne bom mela, moduže v kikli hodla.

Mož jo je pa tolažo:

— Vej nikaj že bo, ka si ozgoraj odeneš. Pe si lejko tüdi sploj doma, či janke ne boš mela.

Te je pa mož ednok prišeo od nekod, pa njoj je pravo:

— Znaš ka je novoga; bovnjao je, ka de v nedelo komedija pri cerkvi, gda velka meša mine.

Zena je nato djala:

— Já, ka bom pa te jaz, ka tá ne bom mogla?! V kikli nemrem tá.

Mož nato:

— Nikaj se ne boj! Jaz tebe že spravim tá. Na kola slamo nakladem, pa se te ti vse notri zakriješ, pa boš sedeja: na prste ti pa predivo zasüčem, pa nišče nede znao, či zgornje janke nemaš. Tak te te tá odpelam.

Gda je v nedelo velka meša bila, je mož resan odpelo svojo ženo pred cerkev, pa gda so lüdje najbolje šli vö s cerkvi, te je pod kolami vužgao slamo. Žena je nato skočila vsa v ognji dol s kol, pa je bežala domo. Mož se je pa pelao za njov.

Gda se je domo pripelo, ga je žena pitala:

— Já, lübi moj mož, ge je pa je bila komedija, ka sam je jaz nej vidla?

On njoj je pa odgovoro:

— Vej so pa vsi lüdje kričali, ka vekše komedije nej, kak gda si ti bežala. Viš, zakaj ščeš vse viditi!

Dom i svet.

Mirovna konferenca. Madjari so dobili odlog do 12. februara. 9. febr. so šli v časa. Pariz z odgovorom. Naši poslanički so Angležom, Francozom i Italijanom odgovorili, da v to ne morejo pristati, kaj oni zahtevajo od Jugoslavije. Cela mirovna konferenca naj reši jadransko pitanje. Amerikanci so naime na našoj strani i je vüpati, da odklonijo krivične zahteve italijanske. Amerikanski delegat je izjavo, da so Ameriki, Angleži Francozi i Italijani sami naznanili, kda njim je šla na pomoč, da londonska pogodba ne valá.

Jugoslavija. Dr. Žerjav, predsednik deželne vlade v Ljubljani je odstopo. V Srbiji i Črnogori ne valajo več stari dinari i korone, nego novi penez. V Belgradu je drobní penez vödán.

Madjarsko. „Abend“ piše, ka Madjari ponüjajo veliko vojsko proti boljševikom, če njim ne bo trbelo odstopiti svoje zemlje Čehoslovaški, Romaniji, N. Austriji. Od Jugoslavije nikaj ne žejejo nazaj. „Szózat“ piše, ka vojni minister Friedrich mora odstopiti zato ka je brš tüdi kriv vmoritve se grofa Tisze. Friedrich tají to. „Magyarország“ piše, da celi madjarski orsag žeje, naj državni poglavar bo tečas Horthy Mikloš, vodja madjarske vojske, dokeč si država ne zvoli stalne glave. Te časopis naznanja, da se z poslancov od „krščanskoga bloka“ i od malih kmetov zvane stranke za vlado dela večina, štera bi ravnala državo. Načelnik južne železnice je več vagonov ževeža vtihotapo prek mej. Prijali so ga. V Pešti so prepovedali odajo zlata i srebra v založnici, küpi ga država, da ležež izplača dugé. Madjari so privolili v zahtevo entente, da si ne jo zvolija za kralja iz družine Habsburžanov. „Petit Parizien“ piše, da je vojvoda Adolf von Teck, svak angleškoga kralja osnovan za madjarski kraljevski stolec.

Rusija. Boljševiki so zgrabili irkutskoj krajini, štere so se po-

lastili, 25 jezero Čehov. Boljševizem se širi, kak naznanjajo že sami Angleži, tüdi v Indiji i se morajo proti njemi braniti.

Čehoslovaško. Rimski papa so zaprli iz Materecerkvi vse kotrige „Češke narodne cerkve.“ Ta mrzla kopel v zi mi čednejše bo streznila.

Glasi.

Petrol je prišo v Prekmurje i zdaj se deli nazno med ljudstvom. Dosta ga nej, a hvala na tom. Najbolje se pa skrbi dober Bog za posvet, vsaki den nam ga dava več pa „kšenkí“.

Ki küpiti šče Marijine Liste, je dobi pri urednistvi Novin ali pri kompaktori v Soboti. Cena ednoga 3 K.

Kak draga je voznina, nam posvedoči pošiljatev Marijinih Litsov. Od Kamnika do D. Lendave smo plačali za nje 702 K. 30 fil. Hvala črensovskim farnikom, ka so je odtec brezplačno domo spravili.

Nepriatika z avtomobilom. Pred kratkim se je vozo g. civilni komisar s svojov gospov i dr. Slavičom, profesorom bogoslovja z Sobote v Lendavo. Pri „Jula“ pristavi (marofi) se avtomobil pokvaro, z jünci so ga mogli vleči v dvor, gospodje so pa sedli na velika žmetna kola i ismehom prišli v Lendavo na „starlh kočüjah“.

Doposlane knjige. Doposlana nam brošura „Naša država.“ Spisao jo je dr. Karel Capuder, profesor v Maribori. Ki žeje zvedeti o našoj državi Jugoslaviji, kakša je, naj si naroči to knjižico. Cena 4 K 20 fil. spoštov vred. Dobi se v Maribori v tiskarni sv. Cirila, Koroška ulica 5. Doposlana je nadalje tednik horvacki „Jugoslovenska Njiva“. Prihaja vsako soboto. Cena na leto 120 kron.

Glasilo tretjerednikov „Cvetje“ je zdaj izišlo. Decemberski snopič je zavoljo štrajka vöostao, mesto njega dobijo stari naročniki kak novi toga januarskoga l. 1920. Cena „Cvetja“, štero prihaja na mesec ednok, je zavoljo podignjene plače v tiskarnih, 12 kron na leto, kak našim Novinam.

Papir, šteroga kilogram je N. Austrija dozday za 5 koron odavala, se je páli podražo. 12 kron košta že kila. To pomeni, ka do listi pali dragši mogli biti.

Oglase (insertate) sprejmejo odsehmal tüdi naše Novine. Eden kvadratcentimeterski prostor košta 1 K. 10 filerov. Na znanje trgovcom, za drugom i zasebnim.

Prošnja siromakov. Več siromakov prosi bogate, penezne ljudi, naj mesto njih plačajo Novine, da je one ne morejo šteli bi je pa radi. Molili bodo za nje. Če se najde kje taksi smileni bogatec ka plača za štero siroto, naj se zglesi pri urednistvi Novin.

Naročniki zglasite se! Če nas dosta bo, falejše do Novine stem, ka M. List i kalendar brezplačno dobijo naročniki. Če do pa odstapali, z 12 koronami smo ne mogoči niti Novin plačati brez podpore.

Mali Marijin Listek, kak nam tiskarna piše, na slabom papiri brez table bi letos koštao deset koron če bi šteli ga večkrat na leto vödavati. Sodite, ka bo bolše?

Zaprli so v Maribori Žebot Franca prvo boritela krščanske stranke.

Z Prekmurskoga misijona se ne spozabite! Marijin list vam več pove!

Pazljivost. V Prekmurji se mnogo takših ljudi najde, ki so ne dáli peneze kolkovati, (štemplati) zdaj pa tej májo jako dosta skrbi in nevoló ž njimi, ka za njé nikaj nemrejo dobiti. Tüdi se tak godi tihotapcom. Špekulanti si pa tak pomagajo, da z mésnjih penez dol vzenejo kolke (štempline) in je na dosta vékše peneze denejo. Naj ráj pa v zemejo dol z 10 koron, in na 100 korono prikeliyo. Takši penezi pa, šteri nemajo pravoga kolka nasebi, svoje vrednosti telko z gübi, kelko je mesin si štemplin gor. Zató vsakši naj pázi na kolke, gda peneze dobi.

Monda Josip abiturient z Beltinca je v Ljubljane v službo sprejet. Za poštnega praktikanta.

Navuk za tretjerednike sv. Frančuška asiškoga bo 29. februara zaodvečera ob 3 v Črensovcih.

Turnišče. V nedelo dne 1. februara se vršo po ranoy sv. meši v Turnišči jako dobro obiskani ljudski shod, na šterom je govoril lendavski župan g. Božidar Sever v gospodarskih političnih i narodnih zadevah. Skenilo se je zaprositi vlado, da popravi cesto med Radmožanci in Turnišči. Nadalje da se dovolijo živinska senja v Turnišči, i či bi delali železnico med Lendavo i Soboto, ka tista naj ide skoz Turnišča. Na zborovanji je tudi büo nazoči nam civ. kom. dr. Josip Kočar, šteri je ljudem razložo v kratkih besedaj velike ugodnosti pod sedašnjoj opravi. Lüdstvo ga je nevdušeno pozdravilo.

V Prekmurje je prisel petrolej, vsaka družina dobi pol l. V kratkom časi pride več.

Na vogrskom znova vojake berejo. Notri pozavajo od 25. do 36 let. 5-ga februara je bila v Egerszegi štelinga.

V Türišči se februarja meseca znova odpre pošta. Zvezo bo mela po peški pošti z Beltinci i z Dobrovnikom.

Za vse občine dolnjelendavskega okraja je g. B. Sever. dol. lendavski župan dal napraviti lepe nove občinske table, štere so se te dneve v občine poslale.

Zgorela je vinska klet Šarkanj Janoši iz Petrovec v vrednosti 2000 K. Brščas je od vojaštva nastao ogenj od 2. baterije so naimo vkleti meli stražnico i so kürili v njej.

Za brod na Hotizi je občina obečata 1200 kron, da bi se njoj izročo, dobili so ga pa posamezniki za 600 kron. Icistina i zakaj?

Nevola pri drvah. V Polanskem logi leži 6000 metrov nasekanih drv. Cena teh metrov je tista, kak je bila od g. Štrekeljna pismeno naznanjena. Edno je pa potrebno: ki so velike metre skladali, naj je sami prekladéjo, ki pa redne metre majo, naj si je smejo voziti. To je jedim pravičen postop v toj zamotanoj z reči, šteroga prizadetini gospodom pred oči postavimo.

Dobra srca. V Dolnoj Lendavi pri zborovanji zveze županov se je na predlog d. lendavskoga župana g. Sever Božidara napravila zberca za podporo naših Novin i M. Lista. Nabrato se je pri toj priliki 272 K. V Lipovcih na gostüvanji Cigan Jule i Filip Mari je so pa gostje dali vküp v više imenüvani namen 255 K. Pri srčna hvala vsem darovnikom i širitelom te lepe misli. Odkrito povemo, ka je ta ljübezen do svojega dobrega i vmirajočega slovenskoga tiska nad vse hvale i nasledüvanja vredna. Bog blagoslovi začetnike i naslednika toga nebiranja.

Glad v Nemčiji. V Nemčiji je tak malo krüha, da na den samo 19 dek se sme ga odati na krüšnoj karti.

Cena dolarov rasté. Za sto dolarov je zagrebečka borza te dni plačüvala 11 jezero 200 koron.

Za versko šolo je glasüvalo v Abzaciji-Loveni (Etzas-Lothaugija), štere pokrajina je Francija dobila od Nemčije 80% prebivalstva. To je med stomi je 80 ljüdi za versko šolo bilo.

Zrnje naših delavcov, štero je prišlo na Rédič, so Madjari ne püstiti prek meje. Zrnje so odali, naši ljüdje so dobili čiste banke, Madjari lendavske fare pa celo bele. Gazdo Rajnera iz Sobote so boš praj tüdi nekaj zosmicali. Naznanino to delo g. civilnomi komisari, naj se interesira za naše siromake delavce i jim pomaga. Če Jugoslavija sme voziti zrnje na Madjarsko, zakaj ne bi smeli svoje zasluženo zrnje dobiti od tistec naši ljüdje? Zna za to vogrska vlada? Ta zadeva naj se hitro reši.

Odnesli so Olaš Janoši v Križovcih tolvajje obleko v 11,890 koron vrednosti.

V slovo. Dnes tjezen je stala pred oltarom i je vernost prisegla Grötschl Marija mladoženci Žalman Franci na Cankovi. Mladožena je dosta- i dostakrat razveselila kak pesmarica cankovske cerkve pobožne farnike. Ob priliki njenoga zdavanja njoj želejo, tei, posebno pa celo pevsko društvo vse blaženost v hišnom zakoni.

Beltinci. Februara 9. večer je sladko zaspao v gospodi po kratkoj mučnoj bolezni previden svetimi za svetstvi blag mladenec g. Balazic Matjaš z Beltinec 27 let star. Pokojni je bio značajen mladénc, prijazen do vsakoga, in pošteni katoličanec. Vse njegovo življenje je bilo vzorno lepoga obnašanja, vernoga življenja. Poleg svojega domačega dela se je jako izobrazo opisavi in vpolitiki. Bio je spoškü van daleč okoli. Vsa njegova skrb je bila jakostno živeti in ljudstvi pomagati. Dosta se trüdo in delao tudi za naše prekmurje, da bi spadnolo k Jugoslaviji. Hodo je sam dvakrat zdelegacijov v Belgrad. Za časa bolsevizma je živo kak begunec v Jugoslaviji. Tam se je tüdi trüdo da bi pomagao svojemi ljudstvi. Doma je bil širitel naših „Novin“. Povsod kje se je šlo za čast Božo in hasek ljudstva je bi poleg, kak branitel slovenskih pravic. Ravno vtom časi zdaj se je tüdi oženo, je mislo stopiti v zakonski stan. In 10 februara je nakano stopiti pred Boži oltar z zaročnicom okinčoni smeri. Pa g. Bog ga je ravno té den pozvao na bolše gustüvanje, dao njemi vroke belo deviško lelijo štera nigdar nepovehne. Zato ga mi vsem prijatelom in znancom, priporočimo v molitev. Naj g. bog bo smileni njegovoj duši či bi še mogeo kaj trpeti. Zaluje za njega Beltinska fara. Pa je naše vüpanje je to ka de tüdi tam proso za nas, da tüdi mi srečno ta pridemo kje de stalna naša domovina. „Njegov prijatelj“. Od strani urednika pa bodi to povedano, ka je pokojni eden iz med tistih, ki je pisao za čase vojske najbolje narodno. eden i zmed tistih, ki so me je iz rok krvoločnih boljševikov rešo Bog njemi plačaj to vsmiljenost z večnov vsmiljenostjov. Urednik.

„Murska Straža“, naš sosedni list je dobo novoga urednika v osebi g. Jerébič Franca, pisarniškoga ravnitel Gospodarske Zadrüge v G. Radgoni. Zavoljo podražanja papira i stroskov v tiskarni je narodnena lista za 15 kron podignjena na 22 kron. Vidite Prekmurci! Vse je dragše kak naše Novina. Če drügi listi ne morejo shajati z 15 koronami, do Novine mogle z 12 mi? Če ne dobimo obilno podpore, ne mogoče.

Zveza prekmurskih dijakov.

Naši prekmurski dijaki so lodili na vlado prosit podporo. Nešteri jo kravo potrebüjejo, siromaki so, če je ne dobijo, moro svoje včenje pretrgati. Ina vladi so odgovorili, da nega fonda za njé. Ne pozabimo te reči. Prekmurje da telikim krüh i lehki žitek, njegovi siromaški dijaki pa nedobijo filer podpore. Dr. Korošec, presednik jugoslovankoga kenba, kak je to zvedo, je taki poskrbo za Grüskovnjak Martina 800 K, za Törnar Stefana i Horvat Izidora pa vsakomi 400 K. Ki naše zveze dijake podpira, podpira dobro, krščansko vogojo. Dare sprejme za nje predsedništvo ravnateljškoga v Črensovcih, Prekmurje.

Razglas.

Da je nej moglo do zdaj prebivalstvo v Prekmurji zavolo zvünrednih razmer primerno odavati živine, se je odločila centrala za živino in mast v Ljubljani organizirati küpilo in izvoz živine z Prekmurja.

To državno društva bo nastavilo posebne küpce, ki bodo šli po Prekmurji i küpili živino posameznih vésih. Sakši te küpec bode meo posebno legitimacijo z fotografijov, s šterov se bode posvedočo. Za küpilo so izključno pooblasčene samo ete peršone.

Küpec sklene s odavcom posebno pogodbo, pove slednjo ceno za živino in njemi razloži gda in kam ma odavec küpljeno živino prignati. Odavci se da pri toj priliki tüdi kapora, ostalo küpnino pa dobi pri prevzetji živine ceno zplača odavci uradnik od centrale.

Cene za živino določil od časa do časa centrala in jih naznani vsakokrat civilnomi komisari v Soboti, kje se lahko vse pozvedi. Gledoč na težki gospodarski položaj prebivalstva v Prekmurji so se zdaj določile sküpnecene, štere so približno za dve kroni višise od navadnih cen v ostaloj Sloveniji.

Küpili se bodo biki, krave, jünci, živi in zaklani prašiči, nadale živi in bujti teoci. Küpüvanje perotnine belic, zmočaja itd. se bo, kak de mogoče kesnej organiziralo.

V Soboti, dne 25. prosinca 1920.

Civilni komisar za Prekmurje:

Berbuč s. r.

Tisk: E. Balkanji Dolnja Lendava.